

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

2. søndag i påsketiden – år A

Evangelium: Johannes 20,19-31

Om aftenen samme dag, den første dag i uken, hadde disiplene stengt dørene der hvor de holdt til, av frykt for jødene. Da trådte Jesus inn i kretsen og sa: «Fred være med dere!» Og i det samme viste han dem sine hender og sin side. Ved synet av Herren ble disiplene inderlig glade. Atter sa da Jesus til dem: «Fred være med dere. Som Faderen har sendt meg, sender jeg dere.» Som han sa dette, åndet han på dem, og la til: «Motta Den Hellige Ånd. Om dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Om dere holder syndene fast for noen, er de fastholdt.» Thomas (også kalt Didymos), en av de tolv, hadde ikke vært sammen med dem da Jesus kom. Da nå de andre disiplene fortalte ham at de hadde sett Herren, svarte han dem: «Får jeg ikke se merkene etter naglene i hans hender og legge min finger i dem, og får jeg ikke legge hånden i hans side – da kan jeg umulig tro det.» Åtte dager etter var disiplene atter sammen innendørs, og Thomas var til stede. Dørene var stengt, men Jesus kommer og trer inn i kretsen, og sier: «Fred være med dere.» Og så sier han til Thomas: «Kom hit med din finger, her er mine hender, se selv; kom hit med din hånd, og legg den i min side. Og vær ikke lenger vantro, men troende.» Da utbrøt Thomas: «Min Herre og min Gud!» Jesus sier: «Ja, nå tror du, fordi du fikk se; salige er de som kommer til troen uten å se.» Også mange andre jærtegn gjorde Jesus for sine disiplers øyne, ting som ikke er nevnt i denne bok. Men det som her er fortalt, er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og så ved troen eie livet i hans navn.

Øvrige lesninger: Apostlenes gjerninger 2,42-47; Peters første brev 1,3-9

Refleksjon og hovedbudskap

Første del av teksten handler om at den oppstandne Jesus Kristus kaller apostlene, viderefører sendelsen fra Faderen, gir dem Den Hellige Ånd til å utføre sin apostoliske oppgave og gir dem tillatelse og bud om å både fasthold og tilgi synder på Jesu vegne. Apostlenes oppgave videreføres i vår kirke av paven, biskopene og prestene. Dersom det er litt store barn til stede, kan det være naturlig å forklare dem at her er grunnelsen for skriftemålet, gitt av Jesus.

Den andre delen av teksten handler kort sagt om tro (og tvil) på Jesus gjennom samtalen mellom Jesus og Thomas, men også gjennom det Jesus sier til alle apostlene. Jesus imøtekommer på den ene siden Thomas sin tvil og vantro (vil ikke tro) ved å la ham både se og ta på. Han imøtekommer også vårt "behov" for å kunne "se" ved at vi har de nedskrevne evangeliene (jfr slutten av teksten) og at vi har sakramentene (synlige tegn på Jesu nærvær). På den andre siden – og det er nok det viktigste i denne teksten – priser Jesus de menneskene (her er vi inkludert) salig som tror uten å få se Jesus på den måten som Thomas gjorde.

Til fordypning

Til eget studium kan du hvis du vil:

- Bruk en bibelordbok og se på de andre stedene Jesus bruker ordet salig om noen, f.eks. i Saligprisningene i Matteus 5. Se også på ordet salig i liturgien, f.eks.: "Salige er de som er kalt til Lammets bord".
- Se på /tenk gjennom alle de gangene Jesus gjør undere som et synlig tegn for at mennesker skal komme til tro.
- Se på /tenk også over de historiene i evangeliene der Jesus møter mennesker som gir uttrykk for stor tro på ham uten å ha sett hans undere, bare hørt om ham.

Dette må du ha gjort klart på forhånd

- bilder av de sentrale hendelsene i påsken: skjærtorsdag, langfredag, påskedag: fra internett, kunstbøker eller flanellograf.
- evt. klær til utkledding
- konkreter som skal brukes (se lengre ned i teksten).

Sett stolene i en halvsirkel rundt et lite bord, dekket med hvit duk eller løper, lys, Bibel og krusifiks/ikon.

Innledning/åpning

Vi ønsker velkommen og gjør korsets tegn. Vi tenner lys og synger en påskesang, f.eks. På Golgata stod det et kors eller Dine hender er fulle av blomster.

Vi repeterer kort de viktige hendelsene i påsketiden (Bruk gjerne bilder fra skjærtorsdag, langfredag og oppstandelsen for å markere hendelsene), hva vi har feiret i løpet av påsken, og at vi i dag skal få høre mer om hva som skjedde dagene etter at Jesus stod opp.

Opplegg for formidling av bibelteksten

Vi korser oss på panne, munn og hjerte og leser dagens evangelium, evt bare gjenforteller dagens tekst med dramatisering.

Denne teksten passer det fint å enkelt dramatisere for å gjøre den mer levende for alle barna. Velg ut et barn til Jesus og et til Thomas. Enkel utkledding (sjal på hodet, kappe e.l rundt kroppen) gjør det alltid gøyere. Disse går ut av rommet og kommer inn når du ber dem om det. Du som lærer forteller/leser historien og replikkene. (Den som har Jesus-rollen kan kanskje bli fortalt at han skal si: "Fred være med dere" når han kommer inn). Alle de andre barna på søndagsskolen er apostlene hans som er samlet med lukket dør. Snakk gjerne litt med barna først om hvordan de tror apostlene hadde det før de hadde møtt igjen Jesus etter hans død og oppstandelse.

Etter dramatiseringen/fortellingen kan du snakke med barna om noe av dette:

- om hva det er å tro på Jesus. Stole på, ha tillit til. Kan sammenligne med å stole på foreldre/venn, bare enda sterkere fordi Jesus aldri sviker.
- om Guds fred. I teksten hører vi Jesus si flere ganger til apostlene: "Fred være med dere". Når i messen hører vi det? – Like etter Fadervår og den påfølgende bønnen der det henvises til Jesu ord om den freden han gir, og like før Agnus Dei (Guds Lam...) og mottakelsen av nattverden/kommunionen. Først blir vi i liturgien minnet om den freden Jesus gav til apostlene og

deres etterfølgere, prestene. Så gir presten Guds fred videre til oss: "Herrens fred være alltid med dere", og vi svarer "Og med din ånd" for å bekrefte at Guds fred også er med presten. Så ber presten/diakonen oss om å hilse hverandre med fredens tegn. Spør barna hva de gjør da? Hva betyr det at vi sier Guds fred til hverandre? Hva er Guds fred? Gud gir fred i hjertet, fred inni oss, han tilgir oss våre synder når vi ber ham om det. Da er det ingenting som stenger mellom oss og Gud. Da blir det også enklere og bedre å tro på ham. Vi ønsker at de andre i kirken også skal kjenne og få Guds tilgivelse og dermed fred inni seg, og vi ønsker å tilgi hverandre, akkurat som Jesus har tilgitt oss.

Som avslutning kan vi sende hverandre Guds fred mens vi holder hverandre i hendene: Du starter å trykke hånden til venstre og så går trykket som en bølge videre fra hånd til hånd. Dette kan man øve på mange ganger. Det kan være en som er i midten og som kan få peke på der hvor fredshilsenen er hele tiden, slik at alle ser håndtrykkene.

Sangforslag

Dine hender er fulle av blomster, nr. 107 i Adoremus (NUK, 2008)

Kjenner du han som kan gå på vannet, nr. 163 i Barnesangboka (Verbum, 1999)

De trodde at Jesus var borte, nr. 93 i Adoremus

Oppstått er Jesus, nr. 244 i Adoremus

Gå i fred, nr. 133 i Adoremus

På Golgata sto det et kors, nr. 18 i Min båt er så liten (Lynor, 2001). Sangen finnes også på CD'en Min båt er så liten, Lynor 2001 – sang med armbevegelser:

På Golgata stod det et kors (sett armene i kryss og lag et kors)
 Jesus hang på det korset (armene ut til siden)
 I hagen sto det en grav (form en hule med armene)
 Jesus lå i den graven (hodet hviler på hendene)
 Korset er tomt (lag kors og ta deretter armene ut til siden)
 Graven er tom (lag grav og ta deretter armene ut til siden)
 Jesus sto opp og han lever (pek oppover)

Andre punkter som kan tas med

Dette er miskunns-søndagen. I kirkebønnen ba presten: "Du evige miskunns Gud, år etter år lar du oss feire påskefesten, og tenner på ny troen hos det folk som er viet til deg. (...)" Vi takker i dag Gud for at han viser miskunn, godhet, og styrker oss i troen når vi feirer hans oppstandelse, som vi gjør hver søndag. (Dette kan gjerne formuleres til en bønn som vi avslutter formidlingsdelen med).

Avslutning

Som avslutning kan man be miskunnsbønnen fra kirken en gang til sammen med barna eller lære barna sangen: Gå i fred.